

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones ab Alexandro VIII. Innocentio XII. & Clemente
XI. editas

Luxemburgi, 1739

Anno Secundo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74715)

dicta Congregationis Sylvestrinorum etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis, Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earundem praesentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. V. Octobris MDCXC. Pontificatus Nostri Anno Primo.

XXIII.

Confirmatur Decretum Inn. XI. quo prohibetur Graecis quibuscumque pecunias quaesturare.

Causa hujus Decreti fuit custodia locorum, & Terrae Sanctae, de quibus vide Inn. XI. Const. ed. 1686. Apr. 30. Pont. 10. hujus Pont. Const. ed. 1689. Nov. 18. P. 1. & Const. ed. 1690. Nov. 10. P. 2.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Alas emanavit a felicis re. Innocentio PP. XI. praedecessore nostro in Congregatione tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis Propagandae fidei praepositorum coram ipso Innocentio praedecessore habita, Decretum tenoris, qui sequitur, videlicet: Die 29. Januarii 1677. In generali Congregatione de Propaganda fide habita in Palatio Apostolico coram Sanctissimo D. Innocentio divina providentia PP. XI. ac Eminentissimis, & Reverendissimis Cardinalibus ejusdem Sacrae Congregationis. Decretum ne permittatur Graecis cujuscumque status, & conditionis etc. pecunias quaesturare, vel quovis alio modo elemosynas petere.

§. 1. Cum Sancta loca Hierosolymitana, in quibus verbum caro factum est, & nostrae reparationis Mytheria, Deo miserante, completa sunt, haecenus administrationi, & custodiae Fratribus Sancti Francisci de Observantia a S. Sede Apostolica commissa nuperrimis hisce diebus a Graecis Schismaticis, subornatis Aulæ Turcicae Ministris de manu doctorum Fratrum Sancti Francisci summo Latinorum dedecore usurpata sint, iis praecipue subsidiis, quae ex fidelium Christianorum elemosynis iidem Graeci perceperunt: ut huic sceleri modus imponatur, neve ex Fidelium pietate Schismaticis, & perpetuis Ecclesiae Romanae hostibus aditus ad novas cumulandas injurias aperiatur, Sanctissimus D. N. Innocentius PP. XI. suorum praedecessorum Summorum Pontificum vestigiis inhærendo, etiam de consilio, & voto Eminentissimorum DD. S. R. E. Cardinalium de fide Propaganda praepositorum, omnibus, & quibuscumque S. R. E. Cardinalibus a latere Legatis, Nuntiis Apostolicis, Patriarchis, Archiepiscopis, Metropolitanis, Episcopis, Abbatibus, ceterisque omnibus ordinariis de utroque Clero Saeculari, & Regulari, Ecclesiasticam Jurisdictionem, tam ordinariam, quam delegatam in suis Jurisdictionibus, sive Diocesisbus respective exercentibus in virtute Sanctae Obedientiae injungit, atque inhibet, ne de caetero quibuscumque Graecis tam Saecularibus, quam Ecclesiasticis, etiam Regula-

ribus, quacumque dignitate, quamvis Abatiali, seu Archimandritiali, Episcopali, Metropolitana, Archiepiscopali, sive Patriarchali fulgentibus, tacite, vel expresse sub quocumque praetextu permittant pecunias quaesturare, vel quovis alio modo elemosynas a fidelibus petere, etiam de eorum unione cum Ecclesia Latina per abjuratorem Schismatis, & fidei Catholicae professionem in manibus Episcoporum, vel Inquisitorum contra haereticam pravitatem literis testimonialibus docuerint, vel per alios Episcopos, & locorum ordinarios similis quaestuationis facultates in scriptis acceperint, vel ad fidem de novo converti, aliorum Schismaticorum iram, & insidias effugere conati sint, vel ad effectum reparandi Ecclesias ab Infidelibus dirutas, & non obstantibus aliis quibuscumque praetextibus, & causis: imo potius omnes, & singulas literas patentes a quocumque Praesule etiam speciali nota digno, & a Tribunalibus Curiae Romanae, & ejusdem Sacrae Congregationis de fide Propaganda, dummodo contentis in praesenti Decreto specialiter, & expresse non fuerit derogatum cum posteriori data, statim ac in eorum Ordinarios manus pervenerint, ad Sacram de fide Propaganda Congregationem transmittant. Et ne contra praemissorum omnium observantiam allegari possit futuris temporibus ignorantia, eadem Sanctitas sua de consilio eorumdem S. R. E. Cardinalium voluit, ut huic Decreto, aut etiam literis ad ejus formam expeditis, seu expediendis, sive scriptis, sive impressis, ab ejusdem tamen S. Congregationis Praefecto signatis, sigilloque solito munitis, fides eadem adhibeatur, quae ipsis originalibus praestaretur: Non obstantibus quibuscumque. Datum Romae die 4. Februarii 1677. P. Cardinalis de Aleris Praefectus: loco sigilli V. Cerrus Secretarius.

§. 2. Cum autem, sicut dilectus filius Bernardus Josephus a Jesu Maria Frater expresse professus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, & Tribunalis S. Inquisitionis Qualificator, nec non charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici concionator, ac Commissarius, & Procurator Generalis in Romana Curia totius familiae Terrae Sanctae nobis nuper exponi fecit, firmiora sint ea, quibus iterata accedit Apostolicae Sedis auctoritas: Nobis propterea dictus Bernardus Josephus humiliter supplicari fecit, ut Decretum hujusmodi Apostolicae Confirmationis nostrae patrocino communitate de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsum Bernardum Josephum specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, Decretum praesentium a memorato Innocentio Praedecessore editum, ut praefertur, auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, ac innovamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus.

§. 4. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Preces Commissarii Terrae S. Min. de Observ.

Confirmatio relati Decreti.

Clausula.

§. 5. Non

Dat. 27. Oct. 1690. An. 2.

Decretum praedictum.

Causa Decreti.

Ejus executio.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut ipsarum præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Pisc. die XXI. Octobris MDCXC. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXIV.

Confirmatur, & innovatur Constitutio Urbani VIII. approbans Constitutiones contra occupantes, vel ad alios usus convertentes bona Locorum Terræ Sanctæ.

De hujusmodi locis vide Const. ed. 1690. Octob. 21. Pont. 2. & Inn. XII. Const. ed. 1695. Febr. 24. Pont. 5.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 10. Nov. 1690. An. 2.

Exordium.

EX injuncto nobis cælitus Apostolicæ servitutis munere illa, quæ a Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris pro fidei bonorum ad sacra loca spectantium conservacione piè, provideque emanasse noscuntur, ut solidiori robore perrennent, Apostolice muniminis nostri præsidio, cum id a nobis petitur, libenter constabimus.

Summa Constitutionis Urbani VIII. confirmantis illas Sixti V., Pauli V., & Greg. XV.

§. 1. Dadum siquidem fel. rec. Urbanus PP. VIII. prædecessor noster piorum locorum tam in Civitate Hierusalem, quam extra eam in tota Terra Sancta existentium indemnitati consulere volens, re. me. Sixti V. & Pauli etiam V., ac Gregorii XV. Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum, tunc suorum in simili forma Brevis literas super prohibitione quibusvis personis facta sub excommunicationis Majoris latæ sententiæ pena, ne quævis bona ad loca præfata spectantia indebite apud se retinerent, vel in alios usus, etiam quantumvis pios, & urgentes converterent, vel alias quoquo modo distraherent, emanatas auctoritate Apostolica confirmavit, & approbavit; & nihilominus omnibus, & singulis utriusque sexus personis cujuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, & conditionis in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub eadem excommunicationis majoris latæ sententiæ pena, a qua non nisi ab eo, vel Romano Pontifice pro tempore existente præterquam in mortis articulo absolvi possent, districte præcepit, & mandavit, ne de cætero cujusvis generis bona ad loca hujusmodi spectantia quovis prætextu, causa, vel occasione apud se retinere auderent, seu præsumerent, sed illa eisdem locis seu illorum Agentibus realiter, & cum effectu restituerent, & alias, prout uberius continetur in ipsius Urbani Prædecessoris literis desuper in eadem forma Brevis expeditis, tenoris, qui sequitur, videlicet: Urbanus PP. VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Alias (reliqua vide

suo loco) Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 18. Junii 1644. Pontificatus nostri anno vigesimo primo. M. A. Marialdus.

§. 2. Cum autem sicut dilectus alius Bernardus Josephus a Jesu Maria fr. expresse professus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, ac Charissimi in Christo filii nostri Caroli Hispaniarum Regis Catholici Concionator, nec non Tribunalis Sanctæ Inquisitionis Qualificator, ac Commissarius, & Procurator Generalis in Romana curia totius familiæ ejusdem Terræ Sanctæ nobis nuper exponi fecit in diversis Christiani orbis partibus plerique res, & bona ad loca hujusmodi spectantia non sine gravi animarum suarum pernicie, ac eorundem locorum damno occupare minime timeant, ac proinde ipse Bernardus Josephus quo præfata Urbani Prædecessoris literæ exactius de cætero observentur, illas per nos confirmari, & innovari plurimum desideret: Nos piis ejusdem Bernardi Josephi votis hac in re quantum cum Domino possumus, benigne annuere, ipsamque Bernardum Josephum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus extitit ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præsertim Urbani prædecessoris literas, omniaque, & singula in eis contenta, dictæ auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus, ac innovamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

excommunicationis majoris Pontifici reservatæ. Preces Commissarii, & Proc. gen. Minor. de Obs. Terræ S.

Confirmatio, & innovatio relatæ Constitutionis Urbani VIII.

Clausulæ.

§. 3. Decernentes pariter ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respective inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in præsertim Urbani Prædecessoris literis concessa sunt non obstat, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die X. Novembris MDCXC. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Eduntur quædam Ordinationes pro tutiori custodia librorum Capellæ Pontificiæ.

XXV.

Extat alia Ordinatio Innoc. XI. Constitut. ed. 1687. Octob. 15. Pont. 12., & Inn. XII. Const. ed. 1699. Julii 16. Pont. 9. confirmantur quedam Decreta.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 14. Nov. 1690. An. 2.

Constitutio Urbani VIII. contra occupantes dd. bona sub pœna

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Collegium, & Cantores Capellæ nostræ, quod

Constitutio Inn. XI. contra extrahen-

1690.
res libros ex
Capellæ Ar-
chivio.

alias pro parte tunc existentis Magistri Collegii, & Cantorum hujusmodi fel. rec. Innocentio Papa XI. prædecessore nostro exposito, quod occasione Inventarii librorum musicalium ad dictam Capellam spectantium non ita pridem per ipsum confecti, plura dictorum librorum folia in quibus diversa Missarum primordia descripta erant, seu etiam in quibus figuræ nonnullæ affabre, & singulari artificio depictæ reperiebantur, ac forsitan integra volumina ex Archivio, seu custodia dictæ Capellæ in grave ejusdem Capellæ præjudicium temere sublata fuisse repertum fuerat: idem Innocentius prædecessor dictorum librorum conservationi consulere, necnon ejusmodi malis in posterum occurrere volens, ne de cætero quisquam quavis auctoritate, vel superioritate, aut officio fungens, libros musicales, quinterniones, chartas, & alia folia quæcumque sive impressa, sive manu scripta, tam eatenus in Archivio, seu custodia hujusmodi pro servitio dictæ Capellæ collocata, donata, seu alias assignata, quam in posterum forsitan collocanda, donanda, & assignanda sub quovis quæsito colore, prætextu, ingenio, causa, ratione, & occasione præterquam ad effectum illos, seu illa ad suprascriptam Capellam pro usu Cantorum præfatorum deferendi ex Archivio, seu custodia hujusmodi extrahere, & asportare, seu ut extraherentur, & asportarentur permittere, aut consentire auderet, seu præsumeret, sub pena excommunicationis latae sententiæ per contrafacientes eo ipso absque alia declaratione incurren. Apostolica auctoritate interdixit, prohibuit, voluitque insuper, ut præfato usu finito libri prædicti in Archivio, seu custodia hujusmodi sub eadem excommunicationis pœna illico reponerentur, & alias prout in ipsius Innocentii prædecessoris, desuper in simili forma Brevis die 15. Octob. 1687. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus uberius continetur. Subinde vero cum ejusdem Innocentii prædecessoris iussu contra scientes, & non revelantes, retinentes, occupantes, & non restituentes bona mobilia scripturas publicas, & privatas fidem tamen facientes, libros musicales, quinterniones, chartas, & alia folia impressa, sive manu scripta, Constitutiones, & Literas Apostolicas, diplomata, aliaque similia ad dictam Capellam spectantia quædam Monitoriales literæ pro restitutione, & revelatione respective rerum hujusmodi sub simili excommunicationis pœna publicata fuissent, vigore earundem literarum monitorialium plurimi libri musicales, diplomata, literæ Apostolicæ, Diaria, folia, aliaque similia restituta, ac reportata, & in Archivio, seu custodia hujusmodi collocata fuerunt.

Item Monitorium contra occupantes, vel non revelantes bona d. Capellæ.

Preces Collegii, & Cantorum.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, conversationi, & manutentioni librorum, aliarumque scripturarum hujusmodi sufficienter adhuc consultum minime reperitur: Nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Ordinationes pro tutiori librorum custodia.

§. 2. Nos igitur Capellæ præfate indemnitati quantum Nobis ex alto conceditur, uberius prospicere, ipsosque exponentes specialis favore gratiæ prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati, ut Custos librorum pro tempore existens Capellæ præfate idoneam fidejussionem de libris hujusmodi alijs

ve cujusvis generis Scripturis ad eandem Capellam spectantibus fideliter custodiendis, iisque successori suo in officio, sive ipsi Collegio Cantorum restituendis juxta morem Capellæ prædictæ præstare, necnon juramentum, tam de officio suo, juxta Apostolicas, & dictæ Capellæ Constitutiones diligenter exequendo, quam de primodictis Innocentii prædecessoris literis inviolabiliter observandis similiter emittere debeat, auctoritate Apostolica tenore præsentium statuimus, & ordinamus. Præterea Magistrum, cæterosque Collegii suprascripti Officialium singulis annis per secreta suffragia de more eligendos eodem jurejurando adigi volumus. Ipso autem potissimum eorumdem Officialium electionis tempore, libros, & Scripturas hujusmodi cum suis respective inventariis conferri, factaque ejusmodi collatione, si quæ addenda fuerint, addi; ipsaque inventaria per eos, ad quos spectat, subscribi, iisque respective tradi, & consignari, eadem auctoritate harum serie præcipimus, & mandamus. Demum Archivi, seu custodia dictæ Capellæ alteram clavem per custodem librorum, alteram per Magistrum, tertiam per Punctatorem pro tempore existentem Capellæ suprascriptæ fideliter retinendas esse, adeout nulli personæ cujuscumque status, gradus, ordinis, conditionis, præminentiae, ac dignitatis existat ab eis claves ipsæ committi valeant, dicta auctoritate earundem tenore præsentium decernimus, & ordinamus.

§. 3. Decernentes pariter easdem præsentibus Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: si que, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, & alios quoslibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Capellæ, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, etiam Cardinalibus Protectoribus, & Cantoribus dictæ Capellæ, ac quibusvis alijs sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, & Decretis, etiam irritan., & motu proprio, seu alias in contrarium præmissorum forsitan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, non autem per Clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & forma in illis tradita pro servata habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscat. die XIV. Novemb. MDCXC. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Clausula.

Con-

XXVI.

Conceditur Indulgentia plen. perp. in Festo Sancti Joannis a S. Facundo Ord. Eremitarum S. Augustini.

Translata fuit alia Indulg. plen. perp. ab Innoc. XI. Const. ed. 1678. Mar. 4. Pont. 2. Et a Clem. XI. Const. ed. 1706. Jan. 21. Pont. 6. concessa fuit similis Indulgen. Ecclesiis Canon. Regul. S. Rufi dicti Ordinis.

Dat. 29. Nov.
1690. An. 2.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Redemptoris, & D. Nostri Jesu Christi qui gloriosos saluberrimorum, quæ nobis reliquit exemplorum Sectatores altis decoravit honoribus, & cælestis beatitudinis confortes effecit, vices licet immeriti gerentes in terris spiritualium munerum Thefauros, quorum Nobis credita est dispensatio libenter erogamus, sicut ad excitandam, & fovendam erga eosdem Beatos Cæli incolas fidelium devotionem salubriter expedire in Domino arbitramur.

SS. albo adscriptus fuit S. Joannes ab hoc Pontificis.

§. 1. Cum itaque Nos nuper ad honorem SSmæ, & individuæ Trinitatis, ad exaltationem Catholica Fidei, & Christianæ Religionis incrementum de Venerabilium Fratrum S. R. E. Cardinalium, ac Patriarcharum, Archiepiscoporum, & Episcoporum in Alma Urbe nostra tunc existentium consilio, Beatum Joannem a Sancto Facundo Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini professorem, auctoritate Nobis a D. tradita Sanctum esse decreverimus, & diffiniverimus, illumque Sanctorum Catalogo solemniter adscripsimus: hinc est quod nos ad augendam fidelium religionem, & Animarum salutem cælestibus Ecclesiæ Thefauris pia charitate intenti, ac de Omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate confisi, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis vere poenitentibus, & Confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui aliquam ex Ecclesiis quarumcumque Confraternitatum, Monasteriorum, & Domorum Regularium, tam Fratrum, quam Monialium Ordinis præfati hætenus erectis, & in posterum quodcumque erigendis, & ubicumque locorum existentibus die 22. Junii Festo ejusdem S. Joannis a S. Facundo a primis Vesperis usque ad occasum solis Festi hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Mariæ Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

Concessio Indulgentiæ visitantibus Ecclesiis dicti Ordinis.

Clausula.

§. 2. Volumus autem, ut ipsarum præsentium Literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel offensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Anno Pisc. die XXIX. Novemb. MDCXC. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XXVII.

Confirmatur particula Constitutionum FF. Min. Conventualium circa familiam Conventus XII. Apostolorum de Urbe.

Confirmata fuere quodam Decreta Cap. Gen. Const. ed. 1690. Apr. 5. Pont. 1., & Inn. XII. ed. 1696. Jan. 20. Pont. 5., alia nonnulla Generales.

Bullarii Rom. Contin. Pars VI.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 6. Dec.
1690. An. 2.

CUM (sicut accepimus) per Constitutiones Urbanas nuncupatas Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum à fel. rec. Urbano PP. VIII. prædecessore nostro confirmatas inter alia in caput sextum Regule ejusdem S. Francisci Tit. 6., cujus est hæc inscriptio -- *De Conventu Sanctorum Duodecim Apostolorum de Urbe* -- dispositum reperiat in hæc verba -- *Romanus Sanctorum duodecim Apostolorum Conventus peculiari providentia, Sanctæ Reformationis disciplina, Sacrorum studiorum propagatione, divinarum rerum obsequio, ac temporalis administrationis cura, quam diligentissime regendus est, statuimus propterea, ut ex quibuscumque, tam ultra, quam citra Montes Provinciarum Patres, & Fratres, qui vitæ integritate, morum compositione, ac sapientia inter ceteros conspicui sint, ibi de familia collocentur; sint tamen ad Superiorum arbitrium amovibiles; inutiles verò Fratres a Generali Ministro omnino removeantur. Sint vero ea vitæ innocentia, eaque puritate conspicui, ut nec Prælaturas ambitiose præventionis titulo, nec aliud quidpiam, quod Religiosos viros dedecet, ullo pacto perquirere, vel attentare præsumant.* Præmissa vero tamen saluberrime fuerint instituta, & ordinata consilio, nihilominus non ita exacte, & accurate, ut par est observentur: Hinc est quod Nos eadem præmissa prospero, felicique dicti Conventus regimini, & gubernio apprime conducibilia esse, & fore considerantes, ac proinde perpetuo illorum robori, & inviolabili observationi, & ne ea in posterum ullo modo convelli, vel labefactari possint, pro commissa Nobis cælitus Pastoralis Officii cura præcidere cupientes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, eadem præmissa ex memoratis Constitutionibus excerpta tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjicimus, ac ea omnia, & singula ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussa de cætero observari mandamus, & præcipimus, illaque adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quovis modo prætendi, vel allegari possit, restituiamus, & plenarie reintegramus.

Particula Constitutionum.

Causa Confirmationis.

Confirmatio d. particule motu proprio edita.

Clausula.

§. 1. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, nec de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu interesse habentium consensus, aliove quolibet etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, seu ad terminos juris reduci, vel in controversiam vocari, aut adversus illas aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in Judicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse.

§. 2. Sicque, & non aliter in præmissis per quodcumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, & alios quoslibet quacumque præminencia, & potestate fungentes, & functiones, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Nec ipsis præsentibus literis unquam derogari posse, aut derogatum censei per quascumque Literas

Apostolicas non facientes specificam, & indivi-
duam de eisdem præsentibus literis mentionem.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Or-
dinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit
Conventus, & Ordinis hujusmodi, etiam juramen-
to, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate
alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privi-
legiis quoque, indulciis, & Literis Apostolicis in
contrarium præmissorum quomodolibet concef-
sis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus,
& singulis, illorum tenores præsentibus pro ple-
ne, & sufficienter expressis, ac de verbo ad ver-
bum insertis habentes, illis alias in suo robore
permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice
dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæ-
terisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Pisc. die VI. Decembris MDCXC. Pon-
tificatus Nostri Anno Secundo.

XXVIII.

Condemnantur duæ theses, seu propositiones,
una tamquam hæretica, altera tamquam
scandalosa, temeraria, & piarum auriunt
offensiva.

Dat. 24. Aug.
1690. An. 3.

Feria v. die 24. Augusti 1690.

*In Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Uni-
versalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico
Quirinali coram Sanctiss. D. Nostro Alexandro
Divina Providentia Papa VIII., ac Eminentiss.
& Reverendiss. Dominis S. R. E. Cardinalibus
in tota Republica Christiana contra Hæreticam
pravitatem Generalibus Inquisitoribus a S. Sede
Apostolica specialiter deputatis.*

Exordium.

SANCTISSIMUS D. N. ALEXANDER PP. VIII. non
sine magno animi sui mœrore audivit duas
Theses, seu Propositiones, unam denuo, & in
majorem Fidelium perniciem suscitari, alteram
de novo erumpere; Et cum sui Pastoralis officii
munus sit, oves sibi creditas a noxiis pascuis
avertere, & ad salutaria semper dirigere, dicta-
rum Thesium, sive Propositionum examen pluribus
in Sacra Theologia Magistris, ac deinde Eminen-
tissimis, & Reverendissimis Dominis Cardinalibus
contra hæreticam pravitatem Generalibus Inqui-
sitoribus sedulo commisit, qui pluries, & mature
discussis infra scriptis Thesis, seu Propositionibus
super unaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati
Suæ singillatim exposuerunt.

Propositiones condemnatæ.

I. Bonitas objectiva consistit in convenien-
tia objecti cum natura rationali: Formalis vero
in conformitate actus cum regula morum: Ad
hoc sufficit, ut actus moralis tendat in finem ul-
timum interpretativè: Hunc Homo non tenetur
amare, neque in principio, neque in decursu vi-
tæ suæ moralis.

II. Peccatum Philosophicum, seu morale
est actus humanus disconveniens naturæ ratio-
nali, & rectæ rationi. Theologicum vero, & mor-
tale est transgressio libera divinæ legis. Philoso-
phicum quantumvis grave in illo, qui Deum,
vel ignorat, vel de Deo actu non cogitat, est
grave peccatum, sed non est offensæ Dei, neque
peccatum mortale dissolvens amicitiam Dei, ne-
que æterna pœna dignum.

Quibus peractis, Sanctissimus omnibus ple-
ne, & mature consideratis, primam Thesim,
seu Propositionem declaravit hæreticam, & uti
talem damnandam, & prohibendam esse, sicuti
damnat, & prohibet sub censuris, & pœnis con-
tra Hæreticos, & eorum fautores in jure expres-
sis; Secundam Thesim, seu Propositionem de-
claravit scandalosam, temerariam, piarum au-

rium offensivam, & erroneam, & uti talem
damnandam, & prohibendam esse, sicuti dam-
nat, & prohibet, itaut quicumque illam docue-
rit, defenderit, ediderit, aut de ea etiam dispu-
taverit publice, seu privatim tractaverit nisi
forfan impugnando, ipso facto incidat in excom-
municationem, a qua non possit (præterquam
in articulo mortis) ab alio quacumque etiam
dignitate fulgente, nisi a pro tempore existente
Romano Pontifice absolvi. Insuper districte in
virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub interminatio-
ne Divini Judicii prohibet omnibus Christifide-
libus, cujuscumque conditionis, dignitatis, ac
status, etiam speciali, & specialissima nota di-
gnis, ne prædictam Thesim, seu Propositionem
ad praxim deducant.

*Alexander Speronus S. Romana, & Univer-
salis Inquisitionis Not.*

Loco ✠ Sigilli.

*Die 24. Augusti 1690. supradictum Decretum af-
fixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis
Apostolorum, Cancel. Apost. in Aie Campi Floræ,
ac in aliis locis solitis, & consuetis Urbis, per me Fran-
ciscum Petrinum D. N. PP., & S. Inquisit. Curs.*

Triginta, & una Propositiones tamquam teme-
rariæ, scandalosæ, male sonantes, injuriosæ,
hæresi proximæ, hæresim sapientes, erroneæ,
schismaticæ, hæreticæ respective damnantur,
& prohibentur, easque vel docere, vel defen-
dere tam publice, quam privatim sub pœna ex-
communicationis interdicitur.

Feria v. die 7. Decembris 1690.

*In Congregatione Generali S. Romana, & Univer-
salis Inquisitionis in Palatio Apostolico Quirinali
coram Sanctiss. D. N. Alexandro Divina Pro-
videntia Papa VIII., ac Emis, & Rmis Dominis
S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christia-
na contra hæreticam pravitatem Generalibus In-
quisitoribus a Sancta Sede Apostolica specialiter
deputatis.*

SANCTISSIMUS D. N. ALEXANDER Divina Pro-
videntia PP. VIII. prædictus: Pro Pastoralis
cura ovium a Christo Domino sibi commissa
de earum salute sollicitus, ut inoffenso gradu per
rectas semitas possint incedere, & pascua ni-
mium perniciosa in pravæ doctrinæ exhibita
vitare, unius supra triginta Propositionum exa-
men pluribus in Sacra Theologia Magistris, &
deinde Emis, ac Rmis Dominis Cardinalibus
contra hæreticam pravitatem Generalibus In-
quisitoribus commisit, qui tantum negotium
diligenter aggressi, eique sedulo, ac pluries in-
cumbentes, super unaquaque ipsarum sua suffra-
gia Sanctitati Suæ singillatim detulerunt.

Propositiones autem sunt infra scriptæ videlicet.

I. In statu naturæ lapsæ ad peccatum formale,
& demeritum sufficit illa libertas, qua volunta-
rium, ac liberum fuit in causâ sua, peccato origi-
nali, & libertate Adami peccantis.

II. Tamen detur ignorantia invincibilis juris
naturæ, hæc in statu naturæ lapsæ operantem ex
ipsa, non excusat a peccato mortali.

III. Non licet sequi opinionem, vel inter pro-
babiles probabilissimam.

IV. Dedit semetipsum pro nobis oblationem
Deo, non pro solis Electis, sed pro omnibus &
solis Fidelibus.

V. Pagani, Judæi, Hæretici, alique hujus
generis nullum omnino accipiunt a Jesu Christo
influxum, adeoque hinc recte inferes in illis esse
voluntatem nudam, & inermem, sine omni gra-
tia sufficienti.

XXIX.

Dat. 7. Dec.
1690. An. 2.

Exordium.

VI. Gratia sufficiens statui nostro, non tam utilis, quam perniciofa est, sic ut proinde merito possimus petere, *A gratia sufficiens: libera nos Domine.*

VII. Omnis humana actio deliberata est Dei dilectio, vel mundi: si Dei, Charitas Patris est; si Mundi, concupiscentia carnis, hoc est, mala est.

VIII. Necessè est infidelem in omni opere peccare.

IX. Re vera peccat qui odio habet peccatum mere ob ejus turpitudinem, & disconvenientiam cum natura rationali, sine ullo ad Deum offensum respectu.

X. Intentio, qua quis detestatur malum, & prosequitur bonum, mere ut Cælestem obtineat gloriam, non est recta, nec Deo placens.

XI. Omne, quod non est ex Fide Christiana supernaturali, quæ per dilectionem operatur, peccatum est.

XII. Quando in magnis peccatoribus deficit omnis amor, deficit etiam Fides, & etiamsi videantur credere, non est Fides Divina, sed humana.

XIII. Quisquis etiam æternæ mercedis intuitu Deo famulatur, charitate si caruerit, vitio non caret, quories intuitu licet beatitudinis operatur.

XIV. Timor gehennæ non est supernaturalis.

XV. Atteritio, quæ gehennæ, & pœnarum metu concipitur, sine dilectione benevolentia Dei propter se, non est bonus motus, ac supernaturalis.

XVI. Ordinem præmittendi satisfactionem absolutioni, induxit, non politia; aut institutio Ecclesiæ, sed ipsa Christi lex, & præscriptio, natura rei id ipsum quodammodo dictante.

XVII. Per illam praxim mox absolvendi, ordo pœnitentiæ est inversus.

XVIII. Consuetudo moderna quoad administrationem Sacramenti Pœnitentiæ, etiamsi eam plurimorum hominum sustentet auctoritas, & multi temporis diuturnitas confirmet, nihilominus ab Ecclesia non habetur pro usu, sed abusu.

XIX. Homo debet agere tota vita pœnitentiã pro peccato originali.

XX. Confessiones apud Religiosos factæ, ple-ræque, vel sacrilegæ sunt, vel invalidæ.

XXI. Parochianus potest suspicari de Mendicantibus, qui elemosynis communibus vivunt, de imponenda nimis levi, & incongrua pœnitentia, seu satisfactione, ob quæstum, seu lucrum subsidii temporalis.

XXII. Sacrilegi sunt judicandi, qui jus ad Communionem percipiendam prætentunt, antequam condignam de delictis suis pœnitentiam egerint.

XXIII. Similiter arçendi sunt a Sacra Communione, quibus nondum inest Amor Dei purissimus, & omnis mixtionis expers.

XXIV. Oblatio in Templo, quæ fiebat a B. Virgine MARIA in die Purificationis suæ per duos Pullos Columbarum, unum in holocaustum & alterum pro peccatis, sufficienter testantur, quod indigerit purificatione, & quod filius, qui offerebatur, etiam maculâ matris maculatus esset, secundum verba legis.

XXV. Dei Patris sedentis Simulacrum nefas est Christiano in Templo collocare.

XXVI. Laus, quæ deferretur Mariæ, ut Mariæ vana est.

XXVII. Valuit aliquando Baptismus sub hac forma collatus, *In nomine Patris, &c.* prætermis-sis illis, *Ego te baptizo.*

XXVIII. Valet Baptismus collatus a Ministro, qui omnem ritum externum, formamque Baptizandi observat, intus vero in corde suo apud se resolvit. *Non intendo facere, quod facit Ecclesia.*

XXIX. Futilis, & toties convulsa est assertio de Pontificis Romani supra Concilium Ecumenicum auctoritate, atque in Fidei quæstionibus decernendis infallibilitate.

XXX. Ubi quis invenerit doctrinam in Augustino clare fundatam, illam absolute potest tenere, & docere, non respiciendo ad ullam Pontificis Bullam.

XXXI. Bulla Urbani VIII. *In eminenti*, est subreptitia.

Quibus mature consideratis idem Sanctissimus statuit, & decrevit XXXI. Propositiones tamquam temerarias, scandalosas, male sonantes, injuriosas, hæresis proximas, hæresim sapientes, erroneas, schismaticas, & hæreticas respectivè, esse damandas, & prohibendas, sicut eas damnat, & prohibet, itaut quiconque illas, aut conjunctim, aut divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputative, publice, aut privatim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, a qua non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, nisi a pro tempore existente Romano Pontifice absolvi.

Insuper districte in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub interminatione Divini Judicii prohibet omnibus Christifidelibus, cujuscumque conditionis, dignitatis, & status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

Non intendit tamen Sanctitas Sua per hoc decretum alias Propositiones in majori numero ultra prædictas XXXI. jam exhibitas, & in hoc Decreto non expressas approbare.

Alexander Speronus S. Romane, & Universalis Inquisitionis Not.

Loco ✠ Sigilli.

Confirmantur, innovantur, declarantur, & ampliantur Constitutiones Inn. XI. aliorumque contra surripientes, vel retinentes Hostiam consecratam.

XXX.

Dicta Innoc. XI. Constitut. ed. fuit 1677. Mar. 29. Pont. 1.

ALEXANDER EPISCOPUS

Dat. 22. Dec. 1690. An. 2.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

CUM alias a fel. recor. Innocentio Papa XI. prædecessore nostro emanaverint Literæ tenoris - INNOCENTIUS Episcopus Servus Servorum Dei, *Ad perp. rei memor.* Ad nostri Apostolatus auditum (*Reliqua vide suo loco*). Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto quarto idus Martii Pontif. Nostri Anno Primo.

Constitutio Inn. XI.

§. 1. Hinc est, quod Nos tam execrandum scelus, ac nefariam temeritatem, quantum in Nobis est, cohibere, & propterea præsertam, & quascumque alias tam Sacrorum Canonum, quam aliorum Romanorum Pontificum pariter prædecessorum Nostrorum Constitutiones, & Ordinationes favore Fidei Catholicæ, ac Officii Sanctæ Inquisitionis in præmissis, & circa ea quomodolibet emanatas confirmare, & respectivè declarare, ampliare, & extendere volentes, Motu proprio non ad alicujus super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex mera scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana adversus hæreticam pravitatem Generalium Inquistorum a Sancta Sede Apostolica specialiter deputatorum consilio, hac nostra perpetuo valitura Constitutione, præsertas Literas d. Innocentii prædecessoris, necnon prædictas Constitutiones, & Ordinationes, omniaque, & singula in eis contenta, & expressa, quorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis haberi volumus, earumdem tenore præsentium perpetuo confirmamus, & approbamus, & innovamus, easque inviola-

Scopus Pontificis in hac Const.

Confirmatio, & innovatio prædd. Constitutionum motu proprio edita.

Declaratio
& ampliatio
earumdem.
Nulla ex-
cipiuntur
personæ.

biliter, & inconvulsa servari volumus, & man-
damus.

§. 2. Et nihilominus omnes quascumque, & singulas personas, tam Sæculares, quam Ecclesiasticas, etiam Regulares cujuscumque Dignitatis, status, gradus, Ordinis, Congregationis, Societatis, & Instituti, etiam Societatis Jesu, & Sancti Joannis Hierosolymitani quibuscumque privilegiis, exemptionibus, & Indultis, etiam in corpore juris clausis munitas, & suffultas, speciali, ac etiam specialissima nota dignas, & eas, quæ nominatim, & individualiter exprimi debent, neque aliter, quam sub præscripto certæ formæ in generalibus, aut specialibus Constitutionibus includi, & comprehendi possunt, ac solent, nulla prorsus excepta, sub præserta Innocentii prædecessoris Constitutione prædicta comprehensas, & si quas ex eis pro tempore atrocissimi hujus criminis Reos esse constiterit, has omnibus, & singulis, tum antiquis, tum in dicta præserta Innocentii prædecessoris Constitutione innovatis, etiam quoad Ecclesiasticos degradationis realis, & traditionis brachio Sæculari penis omnino, & irremissibiliter obnoxias fuisse, & esse, cognitionemque prædicti sceleris contra eas ad Ordinarios Ecclesiasticos, & ad Inquisitores contra hæreticam pravitatem, qui juxta hujus nostræ, & aliarum quarumcumque ad favorem Fidei, & Officii Sanctæ Inquisitionis hujusmodi Constitutionum editarum formam, & tenorem procedere valeant, ac debeant private quoad alios quoscumque, spectavisse ac spectare, motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & consilio pariter tenore præsentium declaramus, statuimus, atque decernimus.

Cognitio
hujus sceleris
privative
pertinet ad S.
Inquisitionem.

Comprehenduntur
etiam per se,
vel de mandato
retinentes,
vel alio
transferentes
Hostias.

§. 3. Insuper hac eadem Nostra perpetuo validura Constitutione iisdem motu, scientia, deliberatione, potestatis plenitudine, & consilio, memoratam præsertam dicti Innocentii Prædecessoris Constitutionem cum declarationibus, ac dispositionibus prædictis, omnibusque, & singulis superius expressis, & contentis, contra quoscumque, sive Sæculares, sive Ecclesiasticos, etiam Regulares, ut præfertur, expressos, qui dictas Hostias, vel particulas consecratas quocumque modo, etiam sive qualitate furti per se ipsos, vel alios quoscumque, aut de alterius mandato habuerint, seu retinuerint, vel alio transferre, seu transportare præsumperint, super quibus stari volumus judicio, & interpretationi præfatorum venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium Inquisitorum, quibus pariter cognitionem super prædictis reservamus juxta casum, & personarum circumstantias, & qualitates cum iisdem penis, etiam traditionis brachio sæculari, eandem tenore præsentium ampliamus, & extendimus.

Clausula.

§. 4. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ memoratus Innocentius Prædecessor in suis Literis præsertis voluit non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, quod præsentibus Literæ, postquam ad valvas Ecclesiæ Lateranenæ, ac Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, nec non Cancellariæ Apostolicæ, & in Acie Campi Floræ per aliquem ex nostris Curforibus, ut moris est, publicatæ, & affixæ fuerint, omnes, & singulos, quos concernunt, ac concernent in futurum, perinde afficiant, & ardeant, ac si unicuique illorum personaliter intimatæ, & notificatæ fuissent, quodque illarum transumptis sive exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum fides adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus adhiberetur, si ostensæ, & exhibitæ forent.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrarum Confirmationis, approbationis, innovationis, voluntatis, mandati, declarationis, statuti, Decreti, reservationis, amplia-

tionis, & extensionis infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo nonagesimo, XI. Kal. Januarii Pontificatus Nostri Anno Secundo.

Confirmantur quædam Decreta Capituli Generalis Ord. Servorum B. M. V.

ALEXANDER PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesiæ regimini per abundantiam divinæ bonitatis, nullo licet meritorum nostrorum suffragio, præpositi, illa quæ pro felici, prosperoque Religiosorum Ordinum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutorum, ac uberes bonorum operum fructus, aspirante superni favoris auxilio proferre jugiter satagentium gubernio, & progressu, provide, sapienterque constituta, & ordinata esse noscuntur, ut firma semper, atque inviolata persistant, libenter cum id a nobis petitur, Apostolici muniminis nostri præsidio constabilimus.

XXXI.

Dat. 13. Jan.
1691. An. 2.

Exordium.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Prior Generalis Ordinis Fratrum Servorum Beatæ Mariæ Virginis, quod in Capitulo Generali dicti Ordinis, quod novissime, videlicet Mense Aprilis proxime præterito in hac alma urbe celebratum fuit, pro felici ipsius Ordinis, ejusque Fratrum regimine, & directione, edita, & facta fuerunt nonnulla Decreta tenoris qui sequitur, videlicet:

Decreta prædicta edita
fuerunt in
Capitulo generali,
1690.

Decreta Capituli Generalis Fratrum Ordinis
Servorum B. V. M. celebrati in Conventu
Sancti Marcelli de Urbe die 30.
Mensis Aprilis Anni 1690.

Primum, quod Festum Septem Dolorum B. M. V., quod ex Apostolicæ Sedis indulto quolibet anno tertia Dominica Septembris celebratur, habeatur tanquam festum principale nostri Ordinis, in cujus honorem Sabbato immediate antecedenti regulare Jejunium ab omnibus nostri Ordinis Fratribus, & Sororibus sit observandum, ita ut a nullo Superiore dispensari possit extra casum necessitatis.

De Festo
B. M. V.

2. Priores Conventuum observari curent cap. 19. nostrarum Constitutionum de vestibus, quod si corrigere negligant suos subditos pileos uniformiter religiosos non deferentes, aut bireta serica, chirothecas, vel pallia per Civitatem, vel quid aureum aut argenteum suis in vestibus, aut manibus portantes, utraque voce careant in proximo futuro Capitulo Provinciali: cui itidem penæ subjiciuntur Priores, si Sacerdotes sine Scapulari Sacra peragere, aut cum bireto sine amictu ad altare accedere, vel in sacris peragendis tunica brevi, scilicet itineraria uti permittant.

De Vestibus.

3. Quod omnes, & singuli, aut inter se, aut cum secularibus ludos a lege prohibitos habentes, excommunicationem incurrant, reservata facultate absolutionis, juxta formam Constitutionum.

De Ludis.

4. Quod Juvenes professi nullimode à conventibus in quibus est Novitiatu, aut Professatus usque ad annum vigesimum primum ætatis removeantur, qui pariter de idoneis Magistris ad literariam eruditionem spectantibus subsidio honorario a Capitulo Provinciali taxando, conductis, sint provisi. Quod si contigerit aliquem Juvenem professum ob legitimam causam a Provinciali removendum esse, talis Juvenis in alio Conventu, in

De Professis.

quo

quo vel Novitiatus, vel Professatus sit, de familia assignetur, consulto tamen prius Priore Generali.

5. Si redditus Conventuum non sint sufficientes, ut in illis Juvenes professi alantur, tunc in Capitulo Provinciali decernantur subsidia, quibus in prædictis Conventibus Professatus institui queat, & conservari.

De Prioribus.

6. Item decreverunt, ut Dietæ auferantur, & quod Priores Provincialium more darent per triennium, hoc tamen pacto, quod quolibet triennio a Generali, consulto Provinciali, confirmationem petant, & obtineant. Quod si iustis de causis Generalis illos confirmare noluerit, tunc eligatur a Generali, Provinciali, & socio novus Prior, qui perseveret in officio usque ad Capitulum Provinciale, eadem quolibet anno confirmatione a P. Generali obtenta. Priores autem qui de facto sunt postquam per biennium suo fuerint officio perfuncti, illos Prior Generalis, aut confirmare, aut novum Priorem, si expedire videbitur, eligere valeat usque ad proximum futurum Capitulum Provinciale.

De Provincia Corsicæ.

7. Mature considerantes Diffinitores, quomodo in Provincia Corsicæ abusus aboleri, ac Religiosi mores introduci possent, post reiteratas, ac diligenter discussas varias propositiones decreverunt, quod quinque Conventus, qui sunt in Corsica aggregentur quatuor aliis sub dominio Januensium, & Ducis Massæ existentibus, & ex illis nova erigatur Provincia, quæ Genuensis nominetur. Cæteri vero novemdecim Conventus, qui vel sub Ducatu Sabaudiz, vel aliorum Principum Dominio existentes ad Provinciam Genuensem modo spectant, aliam efforment Provinciam, quæ Pedemontana dicatur, dummodo tamen Conventus Taurinensis subsit oneribus, quibus suberat Conventus Genuæ quoad contributiones.

De Provincia Lombardiz.

8. Item perpendentes varia, & multa inconvenientia, quæ in Provincia Lombardiz, ob Conventus sub diversorum Principum Dominio locatos contingant, statuere, quod ex viginti quatuor Conventibus, qui præsentem Lombardiz Provinciam efficiunt, quatuordecim sub Ducatu Mediolanensi existentes, comprehenso Conventu S. Joannis Baptistæ de Mandrisio in Ditione Helveticorum, segregentur a cæteris, & recentem Provinciam efforment, quæ Mediolanensis vocetur; altera vero ex decem reliquis Conventibus conflata, antiquam denominationem retineat Provincie Lombardiz.

De Provincia Germaniz.

9. Cum decem, & novem Conventus Provincie Germaniz multum inter se sint distiti, decreverunt, ut ex illis omnibus in proximo Capitulo Provinciali, duæ erigantur Provincie, quæ divisio faciendâ sit per Diffinitorem Generalem, Priorem Provinciale, Socium, Diffinitores Provincie, & Diffinitores perpetuos, habito tamen consensu P. Generalis. Hujusmodi autem, & supra relatæ Provincie, quando erunt divisæ, hunc Ordinem inter se servabunt, ut Provincia illa, in qua principalis Conventus ex Religionis annalibus apparebit antiquior, aliam præcedet, ab eisque decernatur præcedentia.

De promovendis ad Gradus.

10. Quod promovendi ad gradus possint promoveri sive in Capitulo Provinciali ad formam Constitutionum, sive in visitationibus juxta Indultum Sa. Me. Clem. IX. In Conventibus tamen, in quibus studium majus vigeat, scilicet in Provincia Tusciæ in Conventu Sanctissimæ Annunciatæ de Florentia: In Provincia Romana in Conventu Sanctæ Mariæ Novæ de Perusio: In Provincia Romanolæ in Conventu Servorum Bononiæ: In Provincia Mediolanensi in Conventu Servorum de Mediolano: In Provincia Lombardiz in Conventu B. Virginis de Regio: In Provincia Tervisina in Conventu Servorum Patavii: In Provincia Venetiarum in Conventu Servorum de Venetiis: In Provincia Mantuana, vel in Conventu S. Barnabæ de Mantua, vel S. Georgii de Bononia: In Provincia

Genuensi in Conventu Servorum Genuæ. In Provincia Pedemontana in Conventu Sancti Primi de Pavia: In Provincia Neapolitana in Conventu S. Mariæ Mergellinarum: In Provinciis vero Hispánica, & Gallica ad libitum Patris Generalis, cui promotioni interesse possint, si velint, & qui sunt Diffinitores perpetui, & qui sunt, vel fuere Regentes.

11. Cum iustis de causis, nemo ex promovendis ad gradus in proxime elapsis Capitulis & Dietis fuerit promotus, Diffinitores decreverunt, quod P. Generalis tempore visitationis habendæ in Conventu Sanctissimæ Annunciatæ de Florentia possit illos promovere, & habeantur ac si promoti fuissent in Capitulis, & Dietis proxime elapsis pro hac vice tantum.

12. Item quod observetur Decretum Capituli Generalis anni 1682. ne quis scilicet Exprovincialis publicæ correctioni Prioris subjiciatur, dummodo tamen publice, & non provocatus Priori non insultet, & quod Exprovinciales præcedant cæteros Magistros, qui non fuere Provincialis officio perfuncti. Exprovinciales verò inter se servent ordinem promotionis ad Magisterium, quibus privilegiis fruantur etiam; qui Theologiam vel alias scientias, in aliqua publica Universitate, vel ut Regentis in aliquo majori studio per duodecim annos Theologiam professi fuerint, sicut etiam qui Procuratoris Generalis officio fuere perfuncti: Decretum autem in Capitulo Generali anni 1652. emanatum habetur ad verbum in Registro generali lib. 12. fol. 2. n. 3. Provincialis &c.

13. Item decretum fuit, quod Procurator Ordinis præcedat omnes Provinciales extra eorum Provincias existentes, non vero in propria provincia.

14. Si in electionibus faciendis, contigerit duos ex propositis vota habuisse paria supra medietatem, tunc ad Præsidentem Capituli spectet decernere, quisnam illorum præferendus sit; si verò nullus remaneat electus in Provinciale, tunc per tres vices termino duorum dierum faciendâ, iterum fiat electio, quod si adhuc nullus remaneat electus, tunc Provinciam regat Diffinitor Generalis, donec P. Generalis Sanctam Sedem consulat, & conformiter ad ejus oraculum provideat.

15. Item, quod omnino servetur cap. 6. Constitutionum descript. ad habitum. In casu vero transgressionis Provincialibus, & Prioribus fuit imposita pena privationis vocis activæ, & passivæ in futuro Capitulo Provinciali. Fratres verò alterius Religionis professi neque ab ipso Generali absque consensu Capituli Provincialis recipi possint.

16. Placuit præfatum cap. 6. extendere, quod scilicet quilibet recipiendus ad habitum, habeat consensum Patrum Conventus illius Civitatis, vel loci, in qua natus est, vel Conventus vicinioris, si nullus Conventus sit eo in loco, in quo est natus.

17. Cum Priores Conventuum iteratis vicibus magno Conventuum detrimento per notabile tempus a suis Conventibus abesse audeant, Decretum fuit, ne quis illorum in posterum per iteratas vices ultra mensem, vel aliud tempus notabile in anno sine licentia sui Provincialis abesse possit sub pena privationis ab officio juxta formam Constitutionum cap. 29.

18. Ad obviandum dissentionibus hucusque oriri solitis decretum est in Ecclesia S. Philippi de Tuderto nullam in posterum erigendam esse Societatem Sæcularium.

19. Item decretum fuit, quod P. Generalis curam Annales Ordinis continuandi alieni in Chronologicis perito demandet; ad cujus petitionem a nostri Ordinis Conventibus transmittantur notitiæ ad Religionem spectantes, quæ in ipsorum archivis reperiuntur.

20. Item considerantes Diffinitores quantum incommoda sit visitatio Conventus Sanctissimi Salvatoris de Monte Ferrato Provinciali Mantuæ, ut

De Exprovincialibus, aliisque.

De Procuratore Ord.

De Electionibus.

De recipiendis ad habitum.

De residentia Priorum.

De Societate Sæcularium.

De Annalibus Ord.

De Conventu S. Salvatoris.

ferè nunquam vifiterur, decrevere quod in pofterum præfatus Sancti Salvatoris Conventus ad Provinciam Pedemontanam, & illius loco ad Mantuanam Conventus Sancti Syri de Caftro Noveto fpectent; ficque utrifque Provincialibus, commoda erit refpectively vifitatio.

Præces Prioris Generalis.

§. 2. Cum autem ficut eadem expositio fubjungebat, dictus Prior Generalis Decreta hujufmodi, quippe ad confervandum & folidandum in Ordine prædicto regularis obfervantiæ vigorem eximie conducibilia, pro firmiori illorum fubfiftentia, exactiorique obfervatione, Apoftolicæ Confirmationis noftræ patrociniò communiti fummpere defideret. Nos ipfius Prioris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poffumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibufvis excommunicationis, fufpenfionis, & Interdicti, aliifque Ecclefiafticis fententiis, cenfuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occafione, vel caufa latis, fi quibus quomodolibet innodatus exiftit ad effectum præfentium dumtaxat confequendum harum ferie abfolventes, & abfolutum fore cenfentes, fupplicationibus ejus nomine nobis fuper hoc humiliter porrectis inclinari, de Venerabilium Fratrum noftrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & confultationibus Epifcoporum, & Regularium præpofitorum confilio, omnia, & fingula Decreta præinferta, in eifque contenta quæcumque; auctoritate Apoftolica tenore præfentium confirmamus, & approbamus, illifque inviolabilis Apoftolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & fingulos Juris, & facti defectus, fi qui defuper quomodolibet intervenerint, fupplemus.

Confirmatio relatorum Decretorum.

Claufula.

§. 3. Decernentes eadem præfentes literas, ad Decreta præinferta femper firma, valida, & efficaia exiftere, & fore, fuosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos fpectat, & pro tempore quodcumque fpectabit in omnibus, & per omnia pleniffime fuffragari, & ab eis refpectively inviolabiliter obfervari: ficque in præmiſſis per quofcumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam Cauſarum Palatii Apoftolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane fi fecus fuper his a quoquam quavis auctoritate ſcienſer, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoftolicis, ac quatenus opus fit dicti Ordinis, aliifve quibufvis, etiam Juramento, Confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & confuetudinibus; privilegiis quoque Indultis, & literis Apoftolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores præfentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inferſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibufcumque.

§. 5. Volumus autem, ut earumdem præfentium literarum tranſumptis, ſeu exemplis, etiam impreſſis manu alicujus Notarii publici ſubſcriptis, & ſigillo Perſonæ in Ecclefiaſtica Dignitate conſtitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique locorum tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipſis præfentibus haberetur ſi forent exhibitæ, vel offenſæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XII. Januarii MDCXCI. Pontificatus noſtri Anno Secundo.

XXXII.

Conceditur Clericis Scholarum Piarum facultas emittendi Profeſſionem ante biennium Novitiatus.

Conſt. ed. 1690. Febr. 22. P. 1. eis conceſſa fuere caſci, & tibialia. Et a Clem. XI. Conſt. ed. 1708.

Jun. 19. P. 8. Confirmatur eorum introductio in Civit. Albanen.

Dilecto filio noſtro Gaſpari S. R. E. Presbytero Cardinali Carpineo nuncupato noſtro in Alma Urbe Vicario in Spiritualibus Generali.

ALEXANDER PAPA VIII.

Dilecte fili noſter Salutem, & Apoftolicam Benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Procurator Generalis Congregationis Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, quod juxta diſpoſitionem Conſtitutionum dictæ Congregationis auctoritate Apoftolica confirmatarum Novitii Congregationis hujufmodi biennium Novitiatus ante profeſſionem regularis emiſſionem peragere debeant.

A Conſtitutionibus biennium Novitiatus aſſignatur.

§. 1. Cum autem ſicut eadem expositio ſubjungebat, dicta Congregatio Religioſis, qui literatum ſtudiis apprime inſtructi vacationis ſuæ officiis erga proximos ſatiſfaciant, plurimum indigeat, ſtudia vero præfata in Domibus Regularibus ipſius Congregationis Novitiatus hujufmodi agendo deſtinatis, in ſecundo ipſius Novitiatus anno, prout dictæ Conſtitutiones permittunt, atenta earumdem Domorum paupertate, quippe quæ ex elemoſynis ſuſtentantur, nequaquam peragi valeant, ac proinde idem Procurator Generalis opportunam Novitiis ſupradictis facultatem ad profeſſionem præfata juxta formam a Concilio Tridentino Cap. XV. Seſſ. 25. de Regularibus præſcriptam poſt unicum probationis annum, pro Superioris Generalis dictæ Congregationis pro tempore exiſtentis arbitrio, emittendam, quemadmodum alias a nonnullis Romanis Pontificibus prædeceſſoribus noſtris ad certum tunc expreſſum tempus conceſſa fuit, ſimiliter a nobis concedi ſummopere defideret. Nos ipſius Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino poffumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibufvis excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, aliifque Ecclefiaſticis ſententiis, cenſuris, & penis a Jure, vel ab homine quavis occafione, vel caufa latis, fi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præfentium dumtaxat confequendum harum ferie abſolventes, & abſolutum fore cenſentes ſupplicationibus ejus nomine nobis ſuper hoc humiliter porrectis inclinari de Venerabilium fratrum noſtrorum S. R. E. Cardinalium Concilii præfati Interpretum confilio, circumſpectioni tuæ per præfentes committimus, & mandamus, ut veris exiſtentibus narratis petitam facultatem emittendi profeſſionem regularem ſupradictam, peracto uno dumtaxat Novitiatus hujufmodi anno Clericis Novitiis memoratæ Congregationis auctoritate noſtra Apoftolica pro ſuo arbitrio, & prudentia gratis impertiatis, ſalva tamen in præmiſſis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Cauſæ prædictæ Conſeſſionis.

Præces Procuratoris Generalis.

Conceſſio præfate facultatis.

Claufula.

§. 2. Non obſtantibus præmiſſis, ac Conſtitutionibus, & Ordinationibus Apoftolicis, necnon dictæ Congregationis Scholarum Piarum, etiam juramento, confirmatione Apoftolica, vel quavis firmitate alia roboratis ſtatutis, & confuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apoftolicis in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſſis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & ſingulis, illorum tenores, præfentibus pro plene, & ſufficienter expreſſis, ac de verbo ad verbum inferſis habentes, illis alias in ſuo robore permanſuris ad præmiſſorum effectum hac vice dumtaxat ſpecialiter, & expreſſe derogamus, cæteriſque contrariis quibufcumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem ſub Annulo Piſcatoris die XXIII. Jan. MDCXCI. Pontif. noſtri Anno Secundo.